

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CARAȘ- SEVERIN
REȘITA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. xxxxx

Cod operator 2896

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de xxxx

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: VAT

JUDECĂTOR: CM

GREFIER: PL

S-a luat în examinare apelul declarat de apelanta reclamantă xxxx sentinței civile nr. xxx pronunțată de Judecătoria xxx, în dosarul nr. xxx în contradictoriu cu intimata pârâtă xxx, având ca obiect anulare proces verbal de contravenție.

La apelul nominal făcut în ședință publică, nu se prezintă părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

După deschiderea dezbaterilor, expunerea referatului cauzei de către grefierul de ședință, verificarea actelor și lucrărilor de la dosar, se constată că mersul dezbaterilor a avut loc în ședința publică din data de xxx, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea la data de xxx.

TRIBUNALUL

I. Constată că sesizarea este admisibilă, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. *de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. 1 lit. b și art. 9 alin.(8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât, în cauză, contravenienta invocă lipsa răspunderii contravenționale pentru conducerea autovehiculului fără rovinietă urmare a înstrăinării acestui autovehicul și, de asemenea, se pune problema prescripției dreptului de aplicare a sancțiunii amenzii.*

2. *problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, se constată că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.*

3. *problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție consultate astăzi, 17.05.2016.*

4. *tribunalul este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.*

II. Expunerea succintă a procesului

Prin plângerea contravențională înregistrată pe rolul Judecătoriei xxx sub nr. xxx, petenta xxx a solicitat anularea procesului verbal de contravenție seria xxx nr. xxx din xxx, întocmit de xxx.

În motivarea plângerii, petenta arată că a fost sancționată pentru lipsa rovinietei valabile, însă autoturismul implicat în săvârșirea contravenției nu mai era în proprietatea petentei la momentul săvârșirii presupusei contravenții, astfel că obligația de a deține rovinietă nu îi mai incumba, după cum rezultă din factura fiscală nr. xxx, contractul de vânzare cumpărare nr. xxx și procesul verbal de predare-primire din data de xxx. De asemenea, arată că a radiat autovehiculul din evidențele fiscale, după cum rezultă din certificatul de atestare fiscală nr. xxx și din procesul verbal de scoatere din evidență emis de Direcția de Taxe și impozite locale.

Prin întâmpinare, intimata xxx a solicitat respingerea plângerii ca nefondată și neîntemeiată și menținerea procesului verbal ca fiind temeinic și legal, deoarece contractul de vânzare-cumpărare încheiat între petentă și cocontractant produce efecte doar între părțile care l-au încheiat, neputând fi opus terților. Orice schimbare a proprietarului/utilizatorului autoturismului în cauză devine opozabilă terților doar după transcrierea dreptului de proprietate în evidențele serviciului public comunitar regim permise și înmatriculare a vehiculelor competent.

Se susține că, potrivit art. 24 alin. 2 lit. d din Ordinul nr. 1501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor, „Proprietarii de vehicule înmatriculate sau înregistrate sunt obligați să solicite radierea din circulație în termen de 30 de zile de la data trecerii vehiculului înregistrat în proprietatea altei persoane”.

Petenta figurează ca proprietar în continuare în baza de date a MAI-Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatricularea Vehiculelor deoarece nu a solicitat radierea. Certificatul de radiere din josul paginii contractului de vânzare-cumpărare trebuie completat și vizat obligatoriu, iar nu facultativ. Petentul, împreună cu cumpărătorul trebuia să se prezinte la Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatricularea Vehiculelor cu toate documentele necesare radierii, respectiv înmatriculării, inclusiv certificatul de radiere completat, pentru a transfera dreptul de proprietate al vehiculului.

În cauza de față, petenta nu a dovedit că la data constatării contravenției autoturismul ar fi fost radiat din evidențele poliției, de pe numele său.

Prin sentința civilă nr. xxx Judecătoria xxx a respins plângerea contravențională formulată de petenta xxx în contradictoriu cu intimata xxx, și a menținut procesul verbal de contravenție seria xxx nr. xxx încheiat de către xxx

Pentru a hotărî astfel, a reținut că, prin procesul verbal de contravenție seria xxx nr. xxx, încheiat de xxx, petenta a fost sancționată cu amendă contravențională în cuantum de xx lei, prevăzută de art. 8 alin. 3 OG nr. 15/2002, întrucât a circulat fără rovinietă valabilă, sens în care se face vinovată de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 8 al. 1 OG 15/2002, faptă săvârșită la xx.

Instanța a constatat că petenta se face vinovată de săvârșirea contravenției, întrucât la data constatării faptei contravenționale, respectiv xxx, autoturismului cu nr. de înmatriculare xxx a circulat fără a deține rovinietă valabilă pe xxx, aspect care rezultă din înscrisurile de la filele xx dosar.

Procesul verbal de constatare a contravenției a fost generat și tipărit în mod automat cu ajutorul mijloacelor tehnice ale SIEGMCR și poartă semnătura agentului constatator.

Potrivit art. 9 alin. 2 și 3 din O.G. nr. 15/2002, constatarea contravențiilor se poate face și cu ajutorul unor mijloace tehnice omologate amplasate pe rețeaua de drumuri naționale din România, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției, iar procesul-verbal de constatare a contravenției se poate încheia și în lipsa contravenientului, după identificarea acestuia pe baza datelor furnizate de Ministerul Administrației și Internelor - Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor sau a conducătorului auto, în cazul utilizatorilor străini.

S-a reținut că, din prevederile art. 7 și art. 1 al. 1 lit. b) din O.G. 15/2002, rezultă că obligația de plată a rovinietei revine proprietarului sau utilizatorului vehiculului care este menționat în certificatul de înmatriculare și că utilizator este persoana fizică sau juridică înscrisă în certificatul de înmatriculare, care are în proprietate sau care, după caz, poate folosi vehiculul în baza unui drept legal.

Contractul de vânzare-cumpărare încheiat între petentă și cocontractant produce efecte doar față de părțile care l-au încheiat, neputând fi opus terților. Acest act are valoarea unui act sub semnătură privată, data acestuia nu este opozabilă terților. Orice schimbare a proprietarului/utilizatorului autoturismului în cauză devine opozabilă terților doar după transcrierea dreptului de proprietate în evidențele serviciului public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor competent.

Atâta timp cât petenta figurează ca și proprietar al autovehiculului în certificatul de înmatriculare, cât și în evidențele serviciului public comunitar regim permise de conducere și înmatriculări, nicio altă persoană fiind menționată în calitate de utilizator, acesta are calitatea de

subiect activ al raportului juridic contravențional, potrivit disp. art. 8 coroborat cu art. 1 lit. B din O.G. 15/2002, și acestea îi revine obligația de a face dovada valabilității rovinietei.

Contractul de vânzare-cumpărare și certificatul de atestare fiscală nu sunt suficiente pentru modificarea în baza de date a Direcției Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

Certificatul de atestare fiscală nu constituie titlu de proprietate și nu conferă această calitate, astfel cum este descris și în conținutul acestui înscris. Certificatul face dovada doar că petentul nu figurează în evidențe cu creanțe bugetare. Petenta figurează ca proprietar în continuare în baza de date a Ministerului Administrației și Internelor - Direcția Regim Permise de Conducere și înmatriculare a Vehiculelor deoarece nu a solicitat radierea.

Împotriva sentinței civile nr. xxx pronunțată de Judecătoria xxx a formulat apel petenta xxx, solicitând admiterea apelului, schimbarea în tot a sentinței atacate, în sensul admiterii plângerii contravenționale și anulării procesului verbal de constatare a contravenției.

În motivarea apelului se arată că utilizatori în sensul art. 1 alin. 1 lit. b din OG nr. 15/2002 sunt persoanele fizice sau juridice care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în România, iar din înscrisurile depuse la dosar a dovedit că la momentul constatării faptei nu mai era proprietara vehiculului, fiind înstrăinat către o altă societate.

Prin faptul că întreprins demersurile necesare pentru radierea din evidențele fiscale a vehiculului, vânzarea-cumpărarea era opozabilă terților.

Organele fiscale din cadrul autorităților publice locale, ca operatori de date personale, pot fi consultate în vederea certificării ieșirii (radierii) autovehiculelor din proprietatea persoanelor, în situația constatării unor contravenții cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate.

Mai mult decât atât, în cazul transferului dreptului de proprietate asupra unui autovehicul, potrivit art. 11 alin. 4 din Ordinul nr. 769/2010 privind aprobarea Normelor Metodologice pentru aplicarea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri din România, obligația incumbă dobânditorului, societatea neputând efectua înscrierea în evidențele autorităților competente a noului proprietar, această obligație revenind cumpărătorului, față de disp. art. 11 alin. 4 din OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

Astfel, chiar dacă în baza de date a MAI- Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor interogată conform art. 11 alin. 4 din Ordinul nr. 769/2010 societatea figurează ca utilizator, ea nu poate să efectueze înscrierea în evidențele autorităților competente a noului proprietar, această obligație revenind cumpărătorului, față de dispozițiile art. 11 alin. 4 din OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, potrivit cărora *n cazul transmiterii dreptului de proprietate asupra unui vehicul, datele noului proprietar se înscriu în evidențele autorităților competente simultan cu menționarea încetării calității de titular al înmatriculării a fostului proprietar. Pentru realizarea acestei operațiuni și emiterea unui nou certificat de înmatriculare, noul proprietar este obligat să solicite autorității competente transcrierea transmiterii dreptului de proprietate, în termen de 30 de zile de la data dobândirii dreptului de proprietate asupra vehiculului.*

De asemenea, învederează că potrivit art. 8 din Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 1051/2006, privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberării autorizației de circulație provizorie, transcrierea transmiterii dreptului de proprietate asupra unui vehicul se face în baza mai multor documente, printre care cererea noului proprietar, actul de identitate al solicitantului, în original și în copie.

Susține apelanta că, din textul art. 8 al Ordinului MAI 1501/2006, rezultă că în cazul transmiterii dreptului de proprietate cumpărătorului îi revine obligația de a înmatricula autoturismul.

Arată apelanta că nu poate fi ținută să răspundă pentru fapta ilicită a cumpărătoarei cât timp legea nu pune în sarcina sa obligația efectuării formalităților de publicitate, respectiv radierea autovehiculului din evidențe și înmatricularea pe noul proprietar.

Vânzătorul nu poate anticipa că cel care a cumpărat autovehiculul nu îl va înmatricula și nu va achiziționa rovinietă. Reaua credință a cumpărătorului nu este un element care să atragă răspunderea vânzătorului, aceasta fiind esențialmente personală în materie contravențională.

Mai mult decât atât, din punct de vedere al elementelor constitutive privind sancțiunea contravențională, contravenției îi lipsește elementul subiectiv, respectiv vinovăția, în oricare din formele sale.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 466 C.pr.civ., art. 453 alin. 1 C.pr.civ..

Prin **întâmpinarea la apel** xxx a solicitat respingerea apelului, cu motivarea că nu sunt suficiente contractul de vânzare-cumpărare și certificatul de atestare fiscală pentru modificarea bazei de date a Direcției Regim Permise de Conducere și Înmatricularea Vehiculelor. Contractul de vânzare cumpărare nu îi este opozabil, iar certificatul de atestare fiscală nu constituie titlu de proprietate și nu conferă această calitate, făcând dovada inexistenței creanțelor bugetare.

Orice schimbare a proprietarului/utilizatorului devine opozabilă doar după transcrierea dreptului de proprietate în evidențele serviciului public comunitar regim permise de conducere și înmatricularea autovehiculelor.

Faptul că după înstrăinare noul proprietar nu face demersurile necesare înscrierii dreptului de proprietate nu poate fi imputat xxx, care nu poate modifica baza de date a MAI, ci doar o poate consulta în vederea aplicării sancțiunilor.

Consideră că simpla notificare a petentei, către xxx, prin care aduce la cunoștință transferul dreptului de proprietate așa cum este prevăzut de art. 24 alin. 2 pct. d din Ordinul nr. 1501/2006, nu mai permite sancționarea acesteia, iar refuzul sau omisiunea de a înștiința MAI-DRPCIV despre transferul dreptului de proprietate favorizează cumpărătorul, exceptându-l de la plata rovinietei.

De asemenea, învederează că petenta, din 2011 până în prezent, are foarte multe sancțiuni aplicate, majoritatea pe aceeași speță.

Apreciază că acceptarea unei soluții contrare nu ar conduce decât la perpetuarea și consolidarea unei situații juridice anormale, în sensul că părțile nu vor efectua nici pe viitor demersurile necesare în vederea reglementării situației juridice dintre ele, iar nefinalizarea formalităților de publicitate prevăzute de lege se poate transforma într-o cauză perpetuă de impunitate contravențională, cu toate că vânzătorul are la dispoziție suficiente mijloace juridice pentru împlinirea formalităților de publicitate, chiar și în situația unui cumpărător de rea credință.

În drept, au fost invocate disp. art. 480 NCPC, art. 471 alin. 5 NCPC.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Apelanta-petentă xxx:

Cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. 1 lit. b din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, apreciază că termenul de „utilizator” în sensul dispozițiilor art. 1 alin. 1 lit. b din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 presupune îndeplinirea condiției ca, la momentul săvârșirii faptei, persoana înscrisă în certificatul de înmatriculare să fie proprietara vehiculului.

Consideră că, pentru antrenarea răspunderii contravenționale, este necesară existența unui comportament ilicit, iar în condițiile în care legea nu pune în sarcina vânzătoarei obligația efectuării formalităților de publicitate, respectiv radierea autovehiculului din evidențe și înmatricularea pe noul proprietar, nu poate fi antrenată răspunderea acesteia.

Privitor la modul de interpretare a dispozițiilor art. 9 alin. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, susține că termenul de două luni este un termen de prescripție a răspunderii contravenționale, iar data de la care se calculează este data efectuării cadrului foto. Nu se poate interpreta că data constatării faptei poate fi lăsată la arbitriul instituției pârâte, fiind aleatorie și depinzând de momentul interogării aplicației datelor stocate.

2. Intimata xxx are un punct de vedere opus:

Referitor la prima problemă, susține că, potrivit art. 9 alin. 4 din OG nr. 15/2002, sancționarea contravenientului se face pe baza datelor furnizate de MAI-Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatricularea Vehiculelor.

Din analiza dispozițiilor art. 1 alin. 1 lit. b coroborate cu cele cuprinse în art. 7 și 8 din OG nr. 15/2002 reiese, cu claritate, că responsabilitatea achitării rovinietei revine persoanei înscrise în

cartea de identitate a autoturismului ca proprietar sau utilizator al acestuia, indiferent de persoana care conduce efectiv autovehiculul, fiind o răspundere de tip obiectiv, raportată la proprietate sau alt drept legal de utilizare.

Răspunderea juridică pentru plata rovinietei aferente utilizării rețelei de drumuri naționale revine exclusiv proprietarului menționat în certificatul de înmatriculare și în evidențele DRPCIV.

Referitor la dispozițiile art. 9 alin. 8 din OG nr. 15/2002, susține că potrivit dispozițiilor legale invocate *„Pentru lipsa rovinietei valabile , procesul verbal se comunică contravenientului în termen de cel mult două luni de la dat constatării contravenției interval pentru care nu se pot încheia alte procese verbale de constatare a contravenției pentru lipsa rovinietei valabile pentru același vehicul”*.

Apreciază că aceste dispoziții legale sunt foarte clare , atât timp cât este stabilit și lipsit de alte interpretări momentul de la care începe să curgă termenul de comunicare, precum și termenul în care operează interdicția de sancționare a aceluiași utilizator pentru același tip de faptă, respectiv pentru utilizarea fără rovinietă valabilă a rețelei de drumuri naționale.

Atât termenul de comunicare din legea specială , cât și cel de prescripție a executării sancțiunii contravenționale reglementat în cadrul art. 14 al.1 din OG 2/2001 cu modificările ulterioare, au aceeași durată. A mai arătat că termenul de două luni are caracter derogatoriu, fără relevanță practică de la momentul la care și reglementarea generală a fost modificată, prin OG 5/2015, intrată în vigoare de la data de 01.02.2015.

În ce privește interdicția de sancționare pentru lipsa rovinietei valabile, aceasta constituie o instituție specifică, fără corespondent în legislația generală contravențională, fiind edictată câtă vreme această faptă contravențională (lipsa rovinietei valabile) are caracter continuu, conform art.8 al.1 din OG 15/2002, cu modificările și completările ulterioare.

În practică, termenul de comunicare a fost suprapus, în contextul evoluției legislative în materie în decursul timpului, cu cel privitor la prescripția aplicării sancțiunii contravenționale, fără temei în opinia sa. Acest fapt a condus la o serie de confuzii care însă nu afectează claritatea textului legal , ci privesc aplicarea în concret a legii în discuție.

În ceea ce privește momentul *„constatării”* faptei raportat la specificul acestei contravenții, potrivit art.9 al.1 din OG 15/2002, constatarea contravențiilor se face cu ajutorul unor mijloace tehnice, consemnându-se aceasta în procesul verbal de constatare a contravenției. Captarea imaginilor cu ajutorul unor mijloace tehnice reprezintă un fapt material, fără valențe juridice în privința momentului constatării faptei.

În acest sens, trebuie avută în vedere distincția dintre proba unei fapte contravenționale și constatarea acesteia. Dacă în primul caz legea impune folosirea unor mijloace tehnice, constatarea unei contravenții reprezintă o activitate intelectuală a agentului constator prin care, pe baza probei foto obținute cu ajutorul mijloacelor tehnice prevăzute de lege, constată că fapta există, constituie contravenție și aplică sancțiunile conform legislației.

Față de specificul modalității de constatare a unor astfel de abateri, având în vedere și modificările legislative survenite, *momentul constatării faptei este cel al vizionării de către agent a înregistrărilor realizate cu mijloacele tehnice, când acesta stabilește că s-a comis o faptă contrară regimului de utilizare a drumurilor naționale, respectiv utilizarea fără rovinietă valabilă, sancționată conform art. 8 din OG 15/2002 cu modificările și completările ulterioare, iar nu momentul când se realizează captura fotografică a autovehiculului.*

Referitor la teza a doua a dispozițiilor art.9 al.8 din OG nr.15/2002 din interpretarea logico-sistematică a acesteia rezultă fără echivoc faptul că , prin apariția Legi nr.144/2012 pentru modificarea OG 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, intenția legiuitorului cuprinsă în art.2 din această lege (care nu face parte din corpul OG 15/2002, și astfel creează premisa unei erori în aplicare , însă nu a unei confuzii de interpretare a textului ca atare) a fost aceea că în intervalul de două luni de la data constatării contravenției (dată care coincide cu data încheierii procesului verbal) să nu se poată încheia alte procese verbale , limitând astfel caracterul continuu al contravenției la perioada de două luni.

Opinează că nu ar putea fi interpretată teza în discuție în sensul că textul legal prevede un termen de prescripție a răspunderii contravenționale mai scurt decât termenul general de 6 luni.

Unicul rol al acestui text normativ este acela de a delimita în timp caracterul continuu al contravenției și, în cazul în care acesta se repetă, să instituie o interdicție temporară de sancționare până la împlinirea termenului respectiv, în vederea eficientizării practice a actului de sancționare altminteri acesta devenind împovăraător pentru contravenient. Or, viziunea legislativă în materia specială a regimului utilizării drumurilor naționale nu afectează în nici un fel instituțiile tradiționale din domeniul contravențional, astfel cum au fost reglementate în norma generală, respectiv în OG 2/2001, cu modificările și completările ulterioare.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată.

1. Dispozițiile de drept ce urmează a fi dezlegate:

Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România:

Art. 1 alin. (1) *În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:*

b) utilizatori - persoanele fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în România, denumite în continuare utilizatori români, respectiv persoanele fizice ori juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în alte state, denumite în continuare utilizatori străini;

Art. 7 alin. (1) *Responsabilitatea achitării corespunzătoare a tarifului de utilizare și a tarifului de concesiune revine în exclusivitate utilizatorilor români, iar în cazul utilizatorilor străini, aceasta revine în exclusivitate conducătorului auto al vehiculului.*

Art. 8 alin. (1) *Fapta de a circula fără rovinietă valabilă constituie contravenție continuă și se sancționează cu amendă.*

Art. 9, astfel cum a fost modificat prin OUG nr. 8/2015

(1) Constatarea contravențiilor se face cu ajutorul mijloacelor tehnice, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.

(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 8 se face de către:

a) inspectorii din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, prin intermediul terminalelor de interogare;

b) poliția rutieră, prin intermediul terminalelor de interogare;

c) personalul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A. care efectuează controlul:

(i) în punctele de trecere a frontierei de stat, prin intermediul terminalelor de interogare;

(ii) pe rețeaua de drumuri naționale din România, prin intermediul sistemelor de camere video;

d) personalul poliției de frontieră care își desfășoară activitatea în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României, prin intermediul terminalelor de interogare.

(3) Aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 8 se face de către personalul prevăzut la alin. 2.

(4) În cazul utilizatorilor români, dacă se constată prin intermediul sistemelor de camere video lipsa rovinietei valabile sau a peajului valabil, în baza datelor privind utilizatorul vehiculului, furnizate de Ministerul Afacerilor Interne - Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, personalul care efectuează controlul conform alin. (2) lit. c) pct. (ii) aplică sancțiunea și încheie procesul-verbal de constatare a contravenției.

(5) Procesul-verbal de constatare a contravenției întocmit conform alin. (4) se încheie în lipsa contravenientului.

(8) Pentru lipsa rovinietei valabile, procesul-verbal se comunică contravenientului în termen de cel mult două luni de la data constatării contravenției, interval pentru care nu se pot încheia alte procese-verbale de constatare a contravenției pentru lipsa rovinietei valabile pentru același vehicul.

2. Norme de drept interne relevante pentru analiză:

Ordinul Ministrului Transporturilor și Infrastructurii nr. 769/2010, privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România (în prezent abrogat de Ordinul Ministrului Transporturilor nr. 611/28.04.2015, dar în vigoare la momentul săvârșirii contravenției):

ART. 1 alin. 6

(6) În sensul prezentelor norme metodologice, utilizatori sunt:

a) utilizatori români:

a1) persoane fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare al vehiculului, care au în proprietate vehicule înmatriculate în România;

a2) persoane fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare al vehiculului, care pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în România;

b) utilizatori străini:

b1) persoane fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare al vehiculului, care au în proprietate vehicule înmatriculate în alte state;

b2) persoane fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare al vehiculului, care pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în alte state;

(7) Persoanele prevăzute la alin. (6) lit. a1) sau b1) sunt considerate utilizatori în sensul prezentelor norme metodologice numai dacă pe certificatul de înmatriculare nu sunt înscrise și persoanele prevăzute la alin. (6) lit. a2) sau b2).

ART. 11

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se efectuează de către personalul prevăzut la art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu ajutorul mijloacelor tehnice, parte a SIEGMCR.

(2) Personalul prevăzut la art. 9 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, este personalul cu atribuții de control din cadrul Autorității Rutiere Române, denumit în continuare personalul ARR.

(3) Mijloacele tehnice prevăzute la alin. (1) pot fi terminale de interogare a bazei de date a SIEGMCR sau dispozitive omologate amplasate pe rețeaua de drumuri naționale din România, care pot fi fixe sau mobile și au rolul de a identifica, în regim static sau dinamic, numărul de înmatriculare al vehiculului în vederea interogării bazei de date a SIEGMCR cu privire la achitarea corespunzătoare a tarifului de utilizare pentru vehiculul identificat.

(4) În cazul utilizatorilor români, dacă se constată lipsa rovinietei valabile pentru vehiculul verificat, în baza datelor privind utilizatorul acestuia furnizate de Ministerul Administrației și Internelor - Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, personalul prevăzut la alin. (1) aplică sancțiunea și încheie procesul-verbal de constatare a contravenției.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), datele furnizate sunt:

a) în cazul utilizatorilor persoane fizice:

(i) numele și prenumele;

(ii) datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal;

b) în cazul utilizatorilor persoane juridice:

(i) denumirea;

(ii) sediul;

(iii) codul de înregistrare fiscală;

(iv) numărul de ordine la registrul comerțului.

(6) Procesul-verbal de constatare a contravenției prevăzut la alin. (4) se poate încheia și în lipsa contravenientului.

(10) În cazul în care vehiculul este înregistrat cu dispozitivele omologate amplasate pe rețeaua de drumuri naționale din România, procesul-verbal de constatare a contravenției prevăzut la alin. (4) se poate încheia și ulterior, în lipsa contravenientului.

(11) În situația în care prin terminalele de interogare nu se poate interoga baza de date a SIEGMCR cu privire la achitarea corespunzătoare a tarifului de utilizare pentru un anumit vehicul, agentul constatator va realiza o fotografie a vehiculului și va întocmi un proces-verbal de constatare în care să se menționeze locul, data, ora efectuării controlului, numărul de înmatriculare al vehiculului și imposibilitatea tehnică de interogare a bazei de date, proces-verbal ce va fi semnat și de conducătorul auto al vehiculului.

(12) În cazul prevăzut la alin. (11), la reluarea conexiunii cu baza de date, agentul constatator va întocmi un proces-verbal de constatare a contravenției, în cazul în care vehiculul nu deținea rovinietă valabilă la data efectuării controlului.

Ordinul Ministrului Transporturilor 611/2015 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A. a tarifului de utilizare și a tarifului de trecere, (în vigoare începând cu data de 28.04.2015):

ART. 2

(1) În sensul prezentelor norme metodologice, utilizatori sunt:

a) utilizatori români:

a1) persoane fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare al vehiculului, care au în proprietate vehicule înmatriculate în România;

a2) persoane fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare al vehiculului, care pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în România;

b) utilizatori străini:

b1) persoane fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare al vehiculului, care au în proprietate vehicule înmatriculate în alte state;

b2) persoane fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare al vehiculului, care pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în alte state.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. a1) sau lit. b) pct. b1) sunt considerate utilizatori în sensul prezentelor norme metodologice numai dacă pe certificatul de înmatriculare nu sunt înscrise și persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. a2) sau lit. b) pct. b2).

ART. 18

(1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 8 din Ordonanță se efectuează cu ajutorul mijloacelor tehnice prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. o) din Ordonanță.

(2) În cazul utilizatorilor români, dacă se constată, prin intermediul mijloacelor tehnice prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. o) pct. (ii) din Ordonanță, lipsa rovinietei valabile sau a peajului valabil pentru vehiculul verificat, în baza datelor privind utilizatorul acestuia furnizate de Ministerul Afacerilor Interne - Direcția regim permise de conducere și înmatriculare vehicule, personalul abilitat aplică sancțiunea și încheie procesul-verbal de constatare a contravenției.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), datele furnizate sunt:

a) în cazul utilizatorilor persoane fizice:

(i) numele și prenumele;

(ii) datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal;

b) în cazul utilizatorilor persoane juridice:

(i) denumirea;

(ii) sediul;

(iii) codul de înregistrare fiscală.

(4) În cazul utilizatorilor români sau străini, dacă se constată, prin intermediul mijloacelor tehnice prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. o) pct. (i) din Ordonanță, lipsa rovinietei valabile pentru vehiculul verificat, personalul abilitat aplică sancțiunea și încheie procesul-verbal de constatare a contravenției după identificarea contravenientului.

(5) În cazul utilizatorilor români sau străini, dacă se constată, prin intermediul mijloacelor tehnice prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. o) pct. (i) din Ordonanță că pentru vehiculul verificat trebuia achitat tariful de trecere iar, la data efectuării controlului, a expirat termenul prevăzut la art. 1 alin. (7³) din Ordonanță, personalul abilitat aplică sancțiunea și încheie procesul-verbal de constatare a contravenției după identificarea contravenientului.

(6) În situația în care prin mijloacele tehnice prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. o) pct. (i) din Ordonanță nu se poate interoga baza de date a SIEGMCR cu privire la achitarea corespunzătoare a tarifului de utilizare sau a tarifului de trecere pentru un anumit vehicul, agentul constatatator va realiza o fotografie a vehiculului și va întocmi un proces-verbal de constatare în care va menționa locul, data, ora efectuării controlului, numărul de înmatriculare al vehiculului și imposibilitatea tehnică de interogare a bazei de date, proces-verbal ce va fi înaintat spre semnare și conducătorului auto al vehiculului.

(7) În cazul prevăzut la alin. (6), la reluarea conexiunii cu baza de date, în cazul în care vehiculul nu deținea rovinieta valabilă la data efectuării controlului, agentul constatatator va întocmi procesul-verbal de constatare a contravenției, prin care va aplica sancțiunea.

(8) În cazul prevăzut la alin. (6), la reluarea conexiunii cu baza de date, în cazul în care pentru vehiculul verificat trebuia achitat tariful de trecere iar, la data efectuării controlului, a expirat termenul prevăzut la art. 1 alin. (7³) din Ordonanță, agentul constatatator va întocmi procesul-verbal de constatare a contravenției, prin care va aplica sancțiunea.

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 195/2002, Republicată, privind circulația pe drumurile publice:

Art. 11 alin. (4) În cazul transmiterii dreptului de proprietate asupra unui vehicul, datele noului proprietar se înscriu în evidențele autorităților competente simultan cu menționarea încetării calității de titular al înmatriculării a fostului proprietar. Pentru realizarea acestei operațiuni și emiterea unui nou certificat de înmatriculare, noul proprietar este obligat să solicite autorității competente transcrierea transmiterii dreptului de proprietate, în termen de 30 de zile de la data dobândirii dreptului de proprietate asupra vehiculului.

ORDIN Nr. 1501 din 13 noiembrie 2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor

Art. 8

(1) Transcrierea transmiterii dreptului de proprietate asupra unui vehicul se efectuează în baza următoarelor documente:

a) cererea noului proprietar. În cazul înscrierii în certificatul de înmatriculare și a altei persoane care poate folosi vehiculul în virtutea unui drept legal, altul decât cel de proprietate, proprietarul va menționa solicitarea explicită în cerere;

b) fișa de înmatriculare a vehiculului, al cărei model este stabilit conform reglementărilor legale, semnată de fostul și noul proprietar, vizată de organele fiscale competente ale autorităților administrației publice locale. În cazul fostului proprietar al vehiculului se poate depune certificatul de atestare fiscală emis de autoritățile administrației publice locale, situație în care nu mai este necesară depunerea fișei de înmatriculare. În cazul înscrierii în certificatul de înmatriculare și a altei persoane, se va depune și fișa de înmatriculare completată cu datele acesteia;

c) cartea de identitate a vehiculului, în original și în copie;

d) documentul care atestă dreptul de proprietate al solicitantului asupra autovehiculului sau remorcii, în original și în copie;

e) actul de identitate al solicitantului, în original și în copie. În situația în care în certificatul de înmatriculare urmează a fi înscrisă și o altă persoană, se va prezenta actul de identitate sau, după caz, documente care să ateste dobândirea personalității juridice, denumirea și sediul, în copie;

f) dovada efectuării inspecției tehnice periodice, în termenul de valabilitate a acesteia;

g) copia documentului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de circulație, în termenul de valabilitate a acesteia;

h) dovada plății taxei de înmatriculare;

i) certificatul de înmatriculare al fostului proprietar, în care acesta a înscris transmiterea dreptului de proprietate;

j) plăcuțele cu numărul de înmatriculare, dacă noul proprietar are domiciliul, reședința sau sediul pe raza altui județ decât al fostului proprietar;

k) dovada plății contravalorii certificatului de înmatriculare;

l) dovada plății contravalorii plăcuțelor cu numărul de înmatriculare, cu excepția cazului în care acestea se păstrează de către noul proprietar;

m) certificatul de autenticitate al vehiculului, cu excepția autovehiculelor destinate competițiilor sportive și a vehiculelor istorice, pentru cazurile stabilite de reglementările în vigoare;

n) procura specială, după caz.

(2) Documentele originale prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) se restituie pe loc, după confruntarea copiilor cu acestea. Cartea de identitate a vehiculului se restituie odată cu predarea certificatului de înmatriculare al vehiculului și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare.

(3) Persoana juridică solicitantă a transcrierii transiterii dreptului de proprietate asupra unui vehicul trebuie să depună la serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor competent, pe lângă documentele prevăzute la alin. (1), și acte care să ateste dobândirea personalității juridice, denumirea, sediul și reprezentantul legal, în copie.

(4) Transcrierea dreptului de proprietate asupra vehiculului se comunică în termen de 30 de zile, de către autoritatea care a efectuat-o, organului fiscal competent al autorității administrației publice locale.

Art. 24

(1) Proprietarii de vehicule înmatriculate sau înregistrate pot solicita radierea din circulație, dacă fac dovada depozitării acestora într-un spațiu adecvat, deținut în condițiile legii.

(2) Proprietarii de vehicule înmatriculate sau înregistrate sunt obligați să solicite radierea din circulație în termen de 30 de zile de la data:

a) când vehiculul a fost dezmembrat, casat sau predat unei unități specializate, în vederea dezmembrării;

b) scoaterii definitive din România a vehiculului;

c) declarării furtului vehiculului;

d) trecerii vehiculului înregistrat în proprietatea altei persoane.

(3) Vehiculul declarat, prin dispoziție a autorității administrației publice locale, fără stăpân ori abandonat se radiază din oficiu în termen de 30 de zile de la primirea dispoziției respective.

(4) Vehiculul pentru care poliția rutieră a dispus radierea din circulație, potrivit legii, se radiază de la data comunicării măsurii.

(5) Radierea se comunică în termen de 30 de zile, de către autoritatea care a efectuat-o, organului fiscal competent al autorității administrației publice locale.

Art. 25

(1) Radierea se face pe baza depunerii certificatului de înmatriculare sau de înregistrare și a plăcuțelor cu număr de înmatriculare ori de înregistrare, după caz, a cărții de identitate a vehiculului (doar pentru vehiculele înmatriculate după 1 iulie 1993), a fișei de înmatriculare cu viza organului fiscal competent al autorității administrației publice locale, stabilită potrivit legii, ori a certificatului de atestare fiscală, precum și a documentelor care atestă faptul că a intervenit una dintre situațiile prevăzute la art. 24 alin. (1) - (4).

Ordonanța Guvernului nr. 2 / 2001 privind regimul juridic al contravențiilor:

Art. 13

(1) Aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei.

(2) În cazul contravențiilor continue, termenul prevăzut la alin. (1) curge de la data încetării săvârșirii faptei. Contravenția este continuă în situația în care încălcarea obligației legale durează în timp.

(4) Prin legi speciale pot fi prevăzute și alte termene de prescripție pentru aplicarea sancțiunilor contravenționale.

3. Decizii ale Curții Constituționale

Curtea constituțională s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 1 alin. 2 lit. b, art. 7 și 8 din OG nr. 15/2002 (Decizia nr. 459/16.06.2015, Decizia nr. 250/21.05.2013,

Decizia nr. 371/24.09.2013, Dec. nr. 303/13.06.2013, Dec. nr. 217/09.03.2013, Dec. nr. 993/22.11.2012), respingând excepțiile de neconstituționalitate invocate.

Instanța de contencios constituțional a considerat că este neîntemeiată critica potrivit căreia sancțiunea pentru nerespectarea obligației de a deține rovinietă pentru circulația pe rețeaua de drumuri naționale din România, aplicată persoanelor fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare al autovehiculului, care au în proprietate sau pot folosi în baza unui drept legal vehiculele, iar nu direct conducătorului auto, ar fi neconstituțională.

Curtea constituțională a observat (paragraful 16 din Dec. nr. 459/16.06.2015) că, *deși în limbajul comun termenul de „utilizator” poate evoca acea persoană care conduce la un moment dat autovehiculul, legiuitorul a oferit o definiție legală, circumscrisă domeniului în care norma a fost edictată. Astfel, acesta a optat pentru stabilirea obligației de plată a tarifului de utilizare în sarcina celui înscris în certificatul de înmatriculare în considerarea faptului că, teoretic, același autovehicul poate fi folosit, temporar și succesiv, de mai multe persoane. Or, ar fi avut loc o relativizare a obligației plății acestui tarif în ipoteza în care legiuitorul ar fi conferit responsabilitatea plății persoanei care era conducător al autovehiculului la momentul depistării acestuia în trafic fără a fi fost achitat acest tarif. Scopul introducerii unui asemenea tarif l-a reprezentat îmbunătățirea calității rețelei de drumuri naționale, obiectiv preconizat a fi îndeplinit inclusiv prin contribuția fiecărui deținător legal de autovehicule (proprietar sau titular al unui contract de leasing). Soluția legislativă aleasă este optimă pentru realizarea finalității menționate și, în același timp, nu este de natură să contravină prevederilor art.135 alin.(2) lit.b) din Constituție, constituind, în fapt, una dintre modalitățile prin care statul își duce la îndeplinire obligația stabilită în textul constituțional menționat. Aceasta, deoarece existența unei rețele de drumuri naționale funcționale este aptă să conducă la asigurarea exercitării libertății comerțului și constituie o facilitate ce se circumscribe obligației statului de creare a unui cadru favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.*

4. Practica judiciară a instanței este neunitară cu privire la prima problemă.

O opinie este aceea potrivit căreia răspunderea contravențională aparține persoanei înscrise ca proprietară în certificatul de înmatriculare a vehiculului, indiferent dacă acesta a fost înstrăinat, în condițiile în care nu a avut loc radierea din evidențele MAI - Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatricularea Vehiculelor .

În argumentarea acestei soluții s-a reținut că identificarea proprietarului se face prin interogarea bazei de date a MAI, singurul registru oficial unde contravenientul figurează ca proprietar. Norma legală (art. 1 alin. 2 lit. b) vorbește despre utilizatorul înscris în certificatul de înmatriculare a autovehiculului, care deține un drept legal opozabil terților prin publicitatea în evidențele MAI.

Se reține, în acest sens, culpa prin neglijență a proprietarului care, deși a înstrăinat autovehiculul unui terț ales de el, nu a urmărit și respectarea obligației de înscriere a proprietății pe numele dobânditorului, asumându-și riscul contractului (dec. civ. nr. 181/A/04.03.2016, dec. nr. 362/A/27.06.2014 ale Tribunalului Caraș-Severin anexate prezentei).

Cealaltă orientare este în sensul că, în conformitate cu art. 1 alin. 1 lit. b) din OG nr. 15/2002 citat anterior, pentru ca o persoană să aibă calitatea de utilizator trebuie îndeplinite două condiții cumulative: să fie înscrisă în certificatul de înmatriculare și să aibă în proprietate sau să poată folosi vehiculul în baza unui drept legal.

În condițiile în care înscrisul sub semnătură privată reprezentând contractul de vânzare-cumpărare a dobândit dată certă, în acord cu dispozițiile art. 278 C.proc.civ., anterior săvârșirii faptei, fiind prezentat Serviciului de Impozite și taxe, iar autovehiculul a fost radiat din evidențele fiscale în temeiul contractului de vânzare cumpărare, culpa în săvârșirea faptei contravenționale nu aparține persoanei înscrise ca proprietară în certificatul de înmatriculare.

Împrejurarea că datele furnizate de Serviciul înmatriculări nu au fost actualizate fie din neglijența propriilor angajați, fie din culpa noului proprietar nu poate conduce la un transfer al

răspunderii contravenționale de la cumpărătorul autoturismului către vânzător. A decide în sens contrar ar presupune încălcarea principiului personalității răspunderii contravenționale.

Cum la data săvârșirii faptei petentul nu mai avea calitatea de proprietar al autoturismului, s-a reținut că acesta nu mai putea fi subiectul activ al contravenției prev. de art.8 din OG 15/2002, nemaifiind îndeplinită una din condițiile prevăzute în mod cumulativ de art. 1 alin. 1 lit. b) din O.G. nr. 15/2002, respectiv condiția de a avea în proprietate sau a putea folosi vehiculul în baza unui drept legal.

Împrejurarea că în evidențele MAI persoana figurează ca proprietar al unui autoturism, creează o prezumție simplă de proprietate, iar nu absolută (dec. civ. nr. 18/19.01.2016, dec.civ. nr.66/A/02.02.2016 ale Tribunalului Caraș-Severin, dec. civ. nr., 837/A/10.05.2016, dec. civ. nr. 224/13.02.2015 ale Tribunalului Timiș, anexate prezentei).

Referitor la cea de **a doua problemă** supusă analizei Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța consideră necesară dezlegarea în drept, prin prisma numărului din ce în ce mai mare de procese verbale de constatare a contravențiilor în care data întocmirii se situează la o distanță mai mare de două luni de data săvârșirii faptei.

Și cu privire la această problemă s-au conturat opinii divergente.

Potrivit prevederilor art. 9 alin. 8 din OG nr. 15/2002, astfel cum a fost modificat prin OUG nr. 8/2015, *„Pentru lipsa rovinietei valabile, procesul-verbal se comunică contravenientului în termen de cel mult două luni de la data constatării contravenției, interval pentru care nu se pot încheia alte procese-verbale de constatare a contravenției pentru lipsa rovinietei valabile pentru același vehicul.”*

O orientare este aceea potrivit căreia termenul de două luni (anterior modificărilor aduse de OUG nr. 8/2015 dispozițiilor art. 9 din OG nr. 15/2012, termenul era de 30 de zile, fiind prevăzut de alineatul 3 al art. 9), este un termen special de prescripție a aplicării sancțiunii, care se calculează de la data săvârșirii faptei, respectiv de la data la care autovehiculul a fost surprins în trafic de camerele video amplasate pe rețeaua de drumuri naționale (dec. civ. nr. xxx, dec. civ. nr. xxx ale xxx, dec. civ. nr. xxx a xxx, anexate prezentei).

Potrivit acestei opinii, data constatării faptei nu poate fi decât ce a efectuării cadrului foto inițial, când în baza de date a pârâtei este înregistrată pretinsa faptă contravențională. Interogarea ulterioară a acestei baze, precum și întocmirea procesului verbal trebuie să se subsumeze cerinței legale de respectare a termenului de două luni. Astfel, nu se poate interpreta că data constatării poate fi lăsată la arbitriul instituției pârâte, fiind aleatorie și depinzând de momentul interogării aplicației datelor stocate sau întocmirii efective a procesului verbal. Natura termenului de două luni, în interiorul căruia procesul verbal trebuie întocmit și comunicat nu poate fi alta decât cea prevăzută de cadrul general OG 2/2001 - și anume un termen de prescripție atât al aplicării sancțiunii (și implicit a unicei consecințe a răspunderii contravenționale) cât și a executării acesteia.

Prin neglijența manifestată de pârâtă în îndeplinirea promptă (în două luni) a obligațiilor de întocmire și comunicare a procesului verbal s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii contravenționale (și subsecvent și a executării sancțiunii).

Cea de *a doua orientare* este aceea conform căreia constatarea contravenției reprezintă o activitate intelectuală a agentului constatare competent care, pe baza înregistrării video sau a probei foto obținute cu ajutorul mijloacelor tehnice prevăzute de lege, constată că fapta există, constituie contravenție și aplică sancțiunile conform legii. Momentul constatării faptei este cel a vizionării de către agent a înregistrărilor video iar nu momentul când se realizează captura fotografică sau video a autovehiculului, dată de la care se calculează termenul de două luni prevăzut de art. 9 alin. 8 din OG nr. 15/2002(minuta întâlnirii profesionale din data de 09.10.2015 a Curții de Apel Târgu Mureș-postată pe Portalul Emap).

De asemenea, *s-a opinat și în sensul că* termenul instituit de lege nu poate fi interpretat extensiv, acesta fiind un termen prohibitiv, în care nu pot fi încheiate alte procese-verbale de constatare a contravenției(dec. civ. nr. 96/12.05.2014 a Tribunalului Neamț, anexată prezentei).

Această din urmă opinie, în sensul că termenul de două luni nu este unul de prescripție, este susținută și de către xxx.

5. Cu privire la prima chestiune, membrii completului de judecată nu au un punct de vedere convergent, iar în privința celei de a doua probleme, tribunalul apreciază că termenul de două luni este un termen de prescripție a aplicării sancțiunii, care se calculează de la data săvârșirii faptei.

Din interpretarea coroborată a prevederilor art. 13 alin. 1, 4 din OG nr. 2/2001 și ale art. 9 alin. 8 din OG nr. 15/2002 rezultă că, în cazul în care constatarea contravențiilor s-a făcut cu ajutorul mijloacelor tehnice amplasate pe rețeaua de drumuri naționale, procesul verbal de constatare trebuie întocmit și comunicat în termen de 2 luni de la constatarea contravenției, fiind stabilit, prin acest text de lege, un termen special de prescripție.

Intenția legiuitorului a fost aceea ca, în intervalul de două luni de zile de la data constatării contravenției, să nu se poată încheia alte procese verbale, limitând, astfel, caracterul continuu al contravenției la perioada de două luni.

Data de la care trebuie calculat termenul de două luni nu poate fi decât data constatării faptei cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate amplasate pe rețeaua de drumuri naționale, respectiv data filmării/fotografierii, ce coincide cu data la care s-a circulat fără rovinietă valabilă.

O soluție contrară ar însemna ca data de la care se calculează cele două luni să fie incertă și exclusiv la latitudinea agentului constatat, acesta putând oricând, înăuntrul termenului de 6 luni prevăzut de art. 13 alin. 1 din OG nr. 2/2001, să constate contravenția prin interogarea bazei de date.

Reglementarea termenului de două luni ar fi fără utilitate dacă acesta ar curge de la o dată pe care o poate stabili discreționar agentul constatat.

Abordarea contrară, potrivit căreia data de la care se calculează termenul de este cea la care agentul constatat a descărcat imaginile înregistrate de camerele amplasate de drumurile naționale, ar putea conduce la rămânerea fără efect a prevederilor tezei finale a alineatului 8 al art. 9, potrivit căreia în intervalul de două luni nu se pot încheia alte procese-verbale de constatare a contravenției pentru încălcarea prevederilor art. 8 alin. (1).

Astfel, în situația în care pentru prima încălcare a dispozițiilor art. 8 alin. 1 nu se încheie un proces verbal în termenul de două luni de la săvârșire, dar pentru a doua faptă se încheie proces verbal și se comunică în termenul special, împotriva căruia nu se formulează plângere sau aceasta se respinge definitiv, dacă ulterior termenului special se întocmește și comunică procesul verbal pentru prima faptă, care este atacat în justiție, în acest din urmă caz interdicția rămâne fără consecințe juridice, contrar voinței legiuitorului, întrucât procesul verbal pentru prima faptă nu ar putea fi anulat.

În concluzie, xxx apreciază că este necesară dezlegarea de drept a ICCJ cu privire la cele două probleme de drept, respectiv:

- dacă, în sensul dispozițiilor art. 1 alin. 1 lit. b din *Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România*, răspunderea contravențională pentru contravenția prevăzută de art. 8 alin. 1 din același act normativ revine persoanelor fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare care îndeplinesc, la momentul săvârșirii contravenției, condiția de a fi proprietare ale autovehiculului sau răspunderea contravențională revine persoanelor fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare ca proprietare, chiar dacă la momentul săvârșirii faptei respectivul autovehicul era înstrăinat, în baza unor acte translativ de proprietate purtând dată certă prin prezentarea la o autoritate publică, însă acesta nu a fost înmatriculat pe numele noului proprietar.

- dacă termenul de două luni prevăzut de art. 9 alin.(8) din *Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România* este un termen special de prescripție, în sensul art. 13 alin. 4 din OG nr. 2/2001, iar în caz afirmativ, dacă acesta se calculează de la data la care autovehiculul a fost surprins în trafic de camerele video amplasate pe rețeaua de drumuri naționale ori de la data la care agentul constatat, în urma vizualizării înregistrării, a constatat că pentru respectivul autovehicul lipsește rovinietă valabilă și a identificat utilizatorul vehiculului, pe baza datelor furnizate de Ministerul Afacerilor Interne - Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor.

În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a reținut în mod constant că obiectul sesizării îl poate constitui o chestiune de drept dacă, prin consecințele pe care le produce, interpretarea și aplicarea normei de drept are aptitudinea să determine soluționarea pe fond a cauzei, rezolvarea raportului de drept dedus judecății.

În speță, această condiție este îndeplinită deoarece, de modul în care ar urma să fie interpretate și aplicate textele de lege, depinde soluția pe fond a cererii deduse judecății.

Prin urmare, tribunalul, în baza dispozițiilor art. 519 C.pr.civ., va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea acestor probleme de drept.

DECIDE:

În baza dispozițiilor art. 519 C.pr.civ., dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor probleme de drept:

Dacă, în sensul dispozițiilor art. 1 alin. 1 lit. b din *Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România*, răspunderea contravențională pentru contravenția prevăzută de art. 8 alin. 1 din același act normativ revine persoanelor fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare care îndeplinesc, la momentul săvârșirii contravenției, condiția de a fi proprietare ale autovehiculului sau răspunderea contravențională revine persoanelor fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare ca proprietare, chiar dacă la momentul săvârșirii faptei respectivul autovehicul era înstrăinat, în baza unor acte translativ de proprietate purtând dată certă prin prezentarea la o autoritate publică, însă acesta nu a fost înmatriculat pe numele noului proprietar.

Dacă termenul de două luni prevăzut de art. 9 alin.(8) din *Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România* este un termen special de prescripție, în sensul art. 13 alin. 4 din OG nr. 2/2001, iar în caz afirmativ, dacă acesta se calculează de la data la care autovehiculul a fost surprins în trafic de camerele video amplasate pe rețeaua de drumuri naționale ori de la data la care agentul constatat, în urma vizualizării înregistrării, a constatat că pentru respectivul autovehicul lipsește rovinietă valabilă și a identificat utilizatorul vehiculului, pe baza datelor furnizate de Ministerul Afacerilor Interne - Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor.

În baza art. 520 C.pr.civ., suspendă soluționarea apelului până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședința publică, azi, xxx.

Președinte,
VAT

Judecător,
CM
Grefier,
PL

Red./tehored VAT
XX